

Hồi thứ tám mươi ba

Uỷ tôn giả chiếm đoạt chương kinh

Đầu đà nhả kinh lực rất nhẹ vì hấn sợ Vi tiểu Bảo chịu không nổi. Tay hấn vừa chạm vào vai gã, thì thấy gã tiện đà phóng chưởng đánh ra .

Kinh lực của Vi tiểu Bảo tuy yếu ớt, nhưng hấn đã sử dụng chiêu “Phong hành thảo yển” . Lúc gã nghiêng vai xoay mình, tay trái che mặt, tay phải ra chiêu. Công thủ cực kỳ nghiêm cẩn .

Đầu đà thấy vậy cả kinh, thò tay phải ra nắm lấy trước ngực Vi tiểu Bảo. Phản ứng tự nhiên khiến hấn phóng tay phải đâm ra thành chiêu “Linh xà xuất động” không sai chút nào .

Kịch một tiếng ! Tay Vi tiểu Bảo phóng trúng cổ Đầu đà nhưng chẳng khác gì đâm vào thanh sắt. Gã rú lên một tiếng “ôi chao !”.

Song nhi thấy Vi tiểu Bảo động thủ, thị cũng vung múa hai tay tấn công Đầu đà.

Đầu đà nhả kinh lực ở lòng bàn tay ra phong toả huyết đạo ở trước ngực Vi tiểu Bảo .

Hấn không dám coi thường Song nhi, liền quay lại chiến đấu.

Song nhi chọt vọt lên cao, chọt hụp xuống thấp. Thân pháp thị cực kỳ linh mãnh. Nhưng toàn thân Đầu đà đã luyện “kim chung tráo, thiết bá sam” tựa hồ đao thương chém không vào, nên hấn không cần để ý phòng vệ những chiêu quyền cước của Song nhi tấn công .

Sau khi qua lại bảy tám chiêu, hai tay Đầu đà đã kẹp cổ đối phương. Hấn xoay tay trái phong toả huyết đạo của thị rồi quay lại hỏi Vi tiểu Bảo :

- Người bảo là công tử nhà giàu mà sao lại hiểu công phu “cầm nã “ của Thần Long đảo ở Liêu Đông ?

Vi tiểu Bảo hỏi lại :

- Tại hạ là công tử nhà giàu sao lại không thể hiểu biết công phu của Thần Long đảo ở Liêu Đông ? Chẳng lẽ chỉ những gã tiểu tử con nhà bần cùng mới sử dụng môn này ?

Gã cố ý dằng dai câu chuyện để có thì giờ suy nghĩ. Gã tự hỏi :

- Công phu ở thần long đảo tỉnh Liêu Đông là công phu gì ? Phải rồi ! Lão con rùa Hải Đại Phú đã bảo mục điểm già giả mạo phái Võ Đương mà thực ra là công phu ở đảo Rắn ngoài Liêu Đông. Vậy Thần Long đảo tức là đảo Rắn rồi. Đúng rồi ! Mục điểm già đã cấu kết với Thần Long giáo. Bọn họ không nói là đảo Rắn cho khó nghe, mới kêu là Thần Long đảo. Công phu của Tiểu Huyền Tử do mục điểm già truyền thụ. Ta hàng ngày đã chiết chiêu tỷ võ với y rồi vô tình học được mấy chiêu cầm nã này .

Đâu đà nghe Vi tiểu Bảo hỏi vặn có ý hỗn xược, bất giác nổi giận , lớn tiếng :

- Người đừng nói nhăng, nói càn ! Sư phụ ngươi là ai ?

Vi tiểu Bảo bụng bảo dạ :

- Nếu bây giờ mình nói công phu này được mục điểm truyền thụ cho tức là mình thú nhận hiện làm tiểu thái giám ở trong cung .

Trong lòng xoay chuyển ý nghĩ rất nhanh, miệng gã đáp :

-Tại hạ được một người bạn thân của thúc thúc truyền thụ võ công . Nhân vật đó là một vị cô nương béo mập tên gọi là Liễu Yển.

Đâu đà lấy làm kỳ hỏi :

- Liễu Yển cô nương là bạn thân với thúc thúc ngươi ư ? Thúc thúc ngươi là ai ?

Vi tiểu Bảo đáp :

- Tệ thúc thúc là Vi Đại Bảo, một vị công tử nổi tiếng ăn chơi tại thành Bắc Kinh, vung tiền như rác, sài từ ngàn lượng trở lên...

Gã ngừng lại một chút rồi tiếp :

- Tướng mạo tệ thúc thúc bảnh trai như một nghệ sĩ trên sân khấu. Cô nương béo mập khi mới gặp thấy lần đầu đã phải mê tơi. Thường thường cứ nửa đêm là cô lại lén đến nhà tại hạ. Lúc vào cũng như lúc ra, cô đều nhảy qua bức tường vây ở hậu hoa viên. Tại hạ quán quýt với cô cô và đòi cô dạy võ công. Cô liền truyền thụ cho tại hạ mấy chiêu.

Đâu đà nghe Vi Tiểu Bảo nói nửa tin nửa ngờ, liền hỏi lại :

- Thúc thúc ngươi có hiểu võ công không ?

Vi Tiểu Bảo cười ha hả đáp :

- Y chẳng hiểu đếch gì hết, nên thường thường bị Liễu Yển cô cô tóm cổ xách đi xách lại, không nhúc nhích được .

Gã thấy Đâu đà chú ý lắng tai nghe, liền kể tiếp :

Tệ thúc thúc bực mình thoá mạ :

- Thế này là con túm cổ cha .

Liều Yến cô cô cười đáp :

- Con túm cổ cha hay cháu túm cổ ông thì đã sao ?

Gã nói vòng vo tam quốc để chửi cạnh Đầu đà .

Đầu đà chẳng hiểu gì hết, liền hỏi vặn hấn về tướng mạo Liều Yến, cố ý điều tra xem hư thực thế nào .

Vì Tiểu Bảo dĩ nhiên tả hình dạng Liều Yến không sai một chút. Rồi gã hỏi :

- Vị cô cô béo mập đó thích đi đôi giày thêu màu hồng. Đại sư phụ ! Tại hạ cả gan đoán là sư phụ đem lòng thương yêu Liều Yến cô cô có đúng thế không ?

Đầu đà không trả lời, Vì Tiểu Bảo lại hỏi tiếp :

- Bao giờ đại sư tái ngộ Liều Yến cô cô nằm ngủ với nhau, ngủ vĩnh viễn một giấc dài không trở dậy nữa.

Đầu đà có biết đâu chuyện Liều Yến đã chết rồi. Những câu này có vẻ khôi hài mà thực ra là Vì Tiểu Bảo rửa ngâm Đầu đà

Đầu đà nổi giận đáp :

- Thằng lỏi con này ! sao người dám nói càn ?

Bây giờ hấn đã tin là Vì Tiểu Bảo nói thực liền giơ tay khẽ vỗ vào ngực để giải khai huyết đạo cho gã .

Không ngờ đã vỗ trúng vào cái bọc đựng Tứ thập nhị chương kinh nên huyết đạo chưa được giải khai.

Đầu đà hỏi :

- Cái gì thế này ?

Vì Tiểu Bảo liền đáp :

- Tại hạ lấy cắp của nhà một tập ngân phiếu .

Đầu đà trợn mắt lên hỏi :

- Nói láo ! Ngân phiếu gì mà dây cộm thế ?

Hấn thò tay vào bọc Vì Tiểu Bảo lôi cái bao nhỏ ra giở coi thì hiển là một bộ kinh sách.

Đầu đà thấy vậy không khỏi sửng sốt. Đoạn mắt hấn sáng rực lên ra chiều hoan hỷ nói :

- Tứ thập nhị chương kinh đây mà. Đúng là Tứ thập nhị chương kinh !

Hắn gói cẩn thận lại đút ngay vào bọc mình rồi túm lấy ngực Vi Tiểu Bảo giờ cao lên quát hỏi :

- Người ở đâu đến đây ? Pho kinh này người lấy được của ai ?

Vi Tiểu Bảo bị câu hỏi này thật khó trả lời. Gã cười hề hề hỏi lại :

- Đại sư hỏi điều đó ư ? Câu chuyện khá dài, e rằng trong lúc nhất thời không thể nói hết được .

Gã cố ý nhùng nhằng để đủ thì giờ nghĩ cách lừa gạt Đầu đà cho thật kín đáo . Về câu hỏi lấy được kinh sách ở đâu thì còn dễ bịa. Nhưng sách đã vào tay đối phương phải lừa gạt cách nào để lấy lại mới là việc khó.

Đầu đà lớn tiếng hỏi :

- Ai đưa kinh sách cho người ?

Giữa lúc đó Vi Tiểu Bảo chợt nhìn thấy bảy, tám nhà sư áo xám đang vượt sườn núi đi lên. Gã nhận ra là những nhân vật trong Thập bát la hán của chùa Thiếu Lâm vừa ở toà miếu phía sau chùa Thanh Lương.

Gã quay đầu nhìn sang phía bên lại thấy mấy vị nữa. Kể cả những vị từ mé tây sườn núi đi lên có đến mười bảy, mười tám vị .

Gã mừng thầm nghĩ bụng :

- Tên tặc Đà đà nay bản lãnh co cao cường đến đâu cũng chẳng thể địch nổi Thập bát la hán của chùa Thiếu Lâm .

Đầu đà thấy Vi Tiểu Bảo không đáp lại giục :

- Nói mau ! nói mau ! ...

Đột nhiên hắn nhìn ra ba mặt Đông, Bắc, Tây thấy mười mấy vị hoà thượng đang từ từ trèo lên, nhưng vẫn chẳng để tâm, lạnh lùng hỏi Vi Tiểu Bảo :

- Những nhà sư kia lên đây làm chi ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Họ nghe tiếng đại sư võ công cao cường đem lòng kính phục lên bái đại sư để xin thọ giáo .

Đầu đà lắc đầu nói :

- Trước nay ta vẫn không thu đồ đệ .

Rồi hắn cất cao giọng :

- Này này ! các người đi đi thôi, đừng đến lãng lú nữa !

Tiếng quát của Đâu đà vang dội trong vùng núi non bốn mặt khiến người nghe cơ hồ thủng cả màng tai

Mười tám nhà sư lơ đi như không nghe tiếng, tiếp tục trèo núi .

Một vị lão tăng lông mày dai, chấp tay cất tiếng hỏi :

- Phải chăng đại sư là Đâu đà mập ú, Tôn giả lùn tịt ở Liêu Đông ?

Người Vi Tiểu Bảo vẫn bị Đâu đà xách lên lơ lửng trong không gian mà nghe câu hỏi này cũng không nhin được, nổi lên tràng cười khàn khạch, miệng lảm bảm :

- Tên Đâu đà này người cao nghều cao nghều mà gầy khảnh gầy kheo tướng trên thế gian hiếm có người vừa cao vừa gầy như hắc. Thế mà lão hoà thượng kia cặp mắt chữa đui mù lại hỏi lão có phải là Đâu đà mập ú, Tôn giả lùn tịt mới thật tức cười. chắc là lão muốn giở giọng trào phúng.

Không ngờ Đâu đà lớn tiếng đáp :

- Bần tăng chính là Đâu đà mập ú, Tôn giả lùn tịt. Các vị đã biết danh hiệu cùng lai lịch của bần tăng quyết không phải hạng tầm thường. Vậy đại sư là ai ?

Vị lão tăng kia đáp :

- Bần tăng là Trùng Tâm ở viện Đạt Ma chùa Thiếu Lâm. Mười bảy vị sư đệ đây cũng đều là tăng lữ viện Đạt Ma .

Tôn giả lùn tịt (tức Đâu đà) “ ủa” lên một tiếng, không dám khệnh khạng nữa, từ từ đặt Vi Tiểu Bảo xuống, chậm rãi nói :

- Té ra Thập bát la hán ở viện Đạt Ma chùa Thiếu Lâm đều tới đây. Một mình bần tăng đánh không lại các vị .

Trùng Tâm chấp tay đáp :

- Chúng ta vốn không thù oán lại cùng là đệ tử nhà phật. Sao Tôn giả lại nói tới chuyện đánh đấm? Hai vị Tôn giả một cao, một lùn ở Liêu Đông thần công thiên hạ vô song, bọn bần tăng vẫn đem lòng ngưỡng mộ. Bữa nay có duyên gặp gỡ, thật là đại hạnh .

Mười bảy nhà sư kia đều chấp tay thi lễ .

Tôn giả khom lưng đáp lễ, chưa đứng ngay người lên đã hỏi :

- Các vị lên Ngũ Đài Sơn có việc gì ?

Trùng Tâm trở tay vào Vi Tiểu Bảo đáp :

- Tiểu thí chủ đây vốn có quan hệ sâu xa với chùa Thiếu Lâm, bọn tại hạ thỉnh cầu đại sư tha cho y xuống núi .

Tôn giả ngần ngừ một chút thấy đối phương người nhiều thế lớn, lại hiểu Thập bát la hán của chùa Thiếu Lâm võ công cực kỳ lợi hại. Nếu lấy một chọi một thì hẳn chẳng sợ gì nhưng cả mười tám người nhất tề xông vào thì hẳn không thể nào địch nổi. Hắn ngẫm nghĩ rồi đáp :

- Được rồi ! Ban Tôn giả nể mặt đại sư buông tha cho gã .

Hắn nói xong ngừng lên khẽ vỗ vào bụng Vi Tiểu Bảo để giải khai huyết đạo cho gã .

Vi Tiểu Bảo đứng dậy xòe tay mặt ra nói :

- Bộ kinh sách đó là của ông bạn với Thập bát la hán đây giao cho tại hạ đưa đến... chùa Thiếu Lâm để chuyển tới tay phương trượng trụ trì tại chùa đó. Xin đại sư trả lại cho .

Tôn giả tức giận hỏi :

- Sao ? Pho kinh sách này liên can gì tới chùa Thiếu Lâm ?

Vi Tiểu Bảo lớn tiếng đáp :

- Đại sư đoạt kinh của tại hạ. Đây là của lão hoà thượng gia o tại hạ đem đến cho người ta, chứ không phải chuyện tầm thường. Xin đại sư mau mau trả lại đi .

Tôn giả xẵng giọng :

- Người đừng nói nhăng nói càn .

Hắn xoay mình nhằm sườn núi phía bắc chạy đi .

Ba nhà sư chùa Thiếu Lâm vọt mình lại toan nắm lấy cánh tay Tôn giả. Tôn giả không dám ham chiến với mọi người. Hắn né mình tránh chiêu cầm nã của ba nhà sư.

Ai ngờ thân hình Tôn giả cao ngệu mà hành động cực kỳ linh xảo không thể tưởng tượng được .

Ba nhà sư chùa Thiếu Lâm ra chiêu trảo đó là một môn võ tuyệt đỉnh của phái Thiếu Lâm mà không dùng được tới áo đối phương.

Nhưng Tôn giả vì phải tránh đòn thành ra chậm lại trong nháy mắt .

Lại thêm bốn nhà sư chùa Thiếu Lâm ở phía sau đứng ra chặn đường. Tám bàn tay giao nhau ngăn chặn lối đi khiến cho Tôn giả phải dừng lại .

Ủy Tôn giả (Tôn giả thấp lùn) đề khí quát lên một tiếng thật to. Song chưởng phóng chiêu “ Ngũ đỉnh khai sơn “. Đồng thời hắn thừa cơ luồng lực đạo uy mãnh đẩy ra lao mình chạy xuống núi .

Bốn nhà sư Thiếu Lâm nhất tề phóng chưởng giáp kích hai bên tả hữu .

Chưởng lực của uỷ Tôn giả đụng vào chưởng lực của bốn nhà sư. Hắn cảm thấy chưởng lực của hai nhà sư mé tả cực kỳ cương mãnh, còn chưởng phong của hai nhà sư mé hữu lại có cả kinh lực âm nhu. Hắn không khỏi kinh hãi nghĩ thầm :

- Ta thường nghe nói ngoại công phu của Thiếu Lâm là thiên hạ vô song, nhưng chưởng lực của hai vị hoà thượng mé hữu vừa cương, vừa nhu. Vậy nội ngoại công phu của họ đều rất tinh thâm, không thể khinh địch được.

Song chưởng của uỷ Tôn giả chia ra đẩy chưởng lực hai bên .

Giữa lúc ấy lại có ba bàn tay từ phía sau chụp tới .

Uỷ Tôn giả còn thấy mé tả có hai nhà sư vung quyền đánh tới, hắn liền điểm hai chân xuống nhảy vọt lên cao.

Mục quang Uỷ Tôn giả loé ra như ánh chớp ngó ba nhà sư ở sau lưng giờ tay mỗi người một kiểu khác nhau thành hình “Long trảo”, “Hổ trảo”, “Ung trảo” thì trong lòng khiếp sợ. Hắn phất tay áo cho tụ phong xoáy lại như cơn gió lốc. Chân trái hắn vừa chấm đất, tay mặt đã túm được Vi Tiểu Bảo giờ lên hỏi :

- Các vị muốn gã sống hay muốn gã chết ?

Mười tám nhà sư chùa Thiếu Lâm kẻ tiến người thoái kết thành hai vòng bao vây Uỷ Tôn giả .

Trùng Tâm nói :

- Bộ kinh sách đó của tiểu thí chủ đây có quan hệ trọng đại . Xin đại sư trả lại cho để làm mối thiện duyên. Bọn bản tăng cảm kích vô cùng!

Uỷ Tôn giả tay mặt nắm Vi Tiểu Bảo giờ cao nữa lên, tay trái đặt vào thiên linh cái gã .

Hắn không trả lời Trùng Tâm rồi cứ thế chạy về hướng bắc.

Tình trạng này tỏ ra nếu những nhà sư Thiếu Lâm mà cản trở hắn thì hắn sẽ nhả chưởng lực làm cho Vi Tiểu Bảo phải bể đầu ngay tức khắc .

Mấy nhà sư ngăn chặn mặt bắc ngần ngừ một chút, miệng niệm :

- A Di Đà phật !

Rồi đành tránh ra bên đường .

Uỷ Tôn giả vẫn giờ cao Vi Tiểu Bảo lên tiếp tục chạy về phía bắc. Hắn chạy mỗi lúc một nhanh hơn .

Thập bát la hán chùa Thiếu Lâm liền thi triển khinh công rượt theo.

Lúc này các huyết đạo trong người Song nhi đã được các nhà sư giải khai rồi. Thị thấy Vi Tiểu Bảo bị Uyển Tôn giả bắt chạy đi thì không khỏi bỏ vía, hốt hoảng đề khí rượt theo.

Công phu quyền cước của Song nhi được cao nhân truyền thụ không thua gì những tay cao thủ hạng nhất, nhưng thị nhỏ tuổi, nội lực so với mười tám nhà sư chùa Thiếu Lâm hẳn còn kém xa. Vả thị người lùn bước ngắn, mới vượt được vài dặm đã bị lọt lại sau. Song nhi bồn chồn trong dạ không biết làm thế nào liền khóc oà lên. Thị vừa khóc vừa lật đật đuổi theo.

Uyển Tôn giả tay nắm một người mà vẫn chạy nhanh như bay không chậm lại chút nào.

Cả những nhà sư Thiếu Lâm cũng không đuổi kịp hẳn.

Đoàn người chạy theo chút nữa thấy Uyển Tôn giả xách Vi Tiểu Bảo trèo lên một toà núi cao ở phía chính bắc.

Mười tám nhà sư Thiếu Lâm cũng chạy theo. Đường nhỏ trên núi rất chật hẹp, các nhà sư nối đuôi nhau thành một hàng dài trèo lên.

Song nhi chạy đến chân núi mệt quá thở hồng hộc. Thị ngừng đầu thấy ngọn núi này cao chót vót khuất vào trong đám mây mù thì trong bụng lo thảm :

- Tên ác Đầu đà bắt công tử đem lên đỉnh núi cao thế kia. Vạn nhất hấn sẩy chân té xuống, hấn chết chẳng nói làm chi, nhưng công tử không khỏi uổng mạng thì làm thế nào ?

Thị đang sao xuyên trong lòng, bỗng nghe tiếng lọc cọc vang lên, từng khối đá lớn ở trên lăn xuống .

Mười tám nhà sư Thiếu lâm chạy nhảy như bay ,luôn luôn né tránh.

Nguyên Uyển Tôn giả từ lúc trèo lên ngọn núi, không ngớt vung chân đá vào những tảng đá bên đường cho rơi xuống để cản trở địch rượt theo. Khi nào những nhà sư Thiếu Lâm chịu để bị thương về đá núi từ trên lăn xuống ?

Nhưng các vị vừa rượt vừa né tránh nên mỗi lúc một cách Uyển Tôn giả xa hơn. Trùng Quang phương trượng đã bị thương ở trước ngực vào lúc đánh nhau với Hoàng Phủ Cốc, gây tổn hại đến nội lực. Lão lọt lại phía sau mười bảy nhà sư kia .

Song nhi đề khí chạy lên núi trông thấy Trùng Quang. Thị vừa chạy vừa la gọi :

- Phương trượng đại sư ! Phương trượng đại sư !

Trùng Quang quay lại ngó thấy Song nhi lật đật chạy lên ra chiều mệt nhọc, liền dừng chân để chờ thị .

Song nhi chạy gần tới nơi, Trùng Quang nhìn rõ vẻ mặt kinh hoàng của thị, liền kiểm lời an ủi. Nhà sư nói :

- Tiểu thí chủ đừng sợ. Y không giám gia hại công tử của thí chủ đâu.

Nhà sư nắm lấy tay thị dắt đi, từ từ trèo lên núi.

Song nhi khác nào kẻ sắp chết đuối vớ được tấm ván. Lòng thị an ủi được một chút, hỏi lại :

- Phương trượng ! Hắn ... hắn không sát hại công tử ư ?

Trùng Quang đáp :

- Tiểu thí chủ cứ vững tâm, nhất định hắn không dám đâu.

Tuy nhà sư nói vậy, nhưng thị thấy Uyển Tôn giả hung hăng tàn ác thì tin tưởng thế nào được ?

Ngọn núi này ở phía nam Ngũ Đài Sơn nên gọi là Nam Đài. Sơn đạo cực kỳ hiểm trở .

May mà đường núi vòng vèo, sau khi Uyển Tôn giả chuyển qua mấy khúc quanh, hắn hất đá núi lăn xuống không thể trúng vào người được. Trùng Quang nhìn Song nhi thấy sắc người lợt lạt, hơi thở dồn dập, liền nắm tay thị từ từ cất bước, không để thị chạy vội quá cho khỏi bị thương .

Song nhi theo Trùng Quang lên tới đỉnh ngọn Nam Đài thì thấy mười bảy nhà sư Thiếu Lâm bao vây một toà miếu cũ. Dĩ nhiên là Uyển Tôn giả và Vi Tiểu Bảo đều ở trong ngôi chùa này .

Nguyên Ngũ Đài Sơn có năm toà núi cao. trên đỉnh mỗi toà đều có một ngôi chùa.

Ngũ Đài Sơn là nơi giảng đạo của những đức Bồ Tát trong Phật giáo kêu bằng Văn Thù.

Trong mỗi chùa thờ danh hiệu Văn Thù riêng biệt, vì Văn Thù Bồ Tát thân thông quảng đại hiện thân nhiều thời kỳ khác nhau.

Trên ngọn Hải Phong tức Đông Đài dựng chùa Vọng Hải thờ Thông Minh Văn Thù.

Trung Đài là ngọn Thuý Nham dựng chùa Diên Giáo thờ Nho Đông Văn Thù. Nam Đài là ngọn Cẩm Tú dựng chùa Phổ Tế thờ Trí Tuệ Văn Thù.

Mọi người lên Nam Đài tức là ngọn Cẩm Tú và ngôi chùa ở đây là chùa Phổ Tế .

Song nhi gọi luôn mấy tiếng :

- Công tử ! Công tử !

Thị không nghe thấy tiếng đáp lại liền co chân chạy thẳng vào chùa.

Trùng Quang vội la lên :

- Chớ có tiến vào .

Lão vươn tay ra kéo Song nhi lại, nhưng thân pháp thị quá lẹ, lão không nắm kịp .

Song nhi xông thẳng vào chùa thì thấy Uyển Tôn giả đứng ngoài thêm Đại Hùng bảo điện.

Tay trái vẫn nắm giữ Vi Tiểu Bảo.

Song nhi nháy mắt vào gọi :

- Công tử ! Lão ác hào thượng này có làm tổn thương gì đến công tử không ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Cô bất tất phải nóng nảy. Lão không dám dả thương ta đâu .

Uyển Tôn giả tức giận hỏi :

- Sao ta lại không dám dả thương người ?

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

- Lão mà đụng đến một sợi lông của ta là Thập bát la hán chùa Thiếu Lâm bắt lão ngay để đưa lão trở về tình trạng cũ, tức là lão sẽ biến thành người mập ú và lùn tịt. như vậy há chẳng hồng hắc?

Uyển Tôn giả biến đổi sắc mặt, cất tiếng run run hỏi :

- Cái gì mà trở lại trạng thái cũ ?...Sao ngươi...lại biết thế ?

Vi Tiểu Bảo sự thực có hiểu gì đâu, gã thấy lão thân hình cao nghều cao nghều , gầy khẳng gầy kheo, mà danh hiệu là “Đầu đà mập ú, Tôn giả lùn tịt” nên gã buột miệng nói bừa. Không ngờ nói nhăng nói càn lại đúng vào tâm bệnh của Đầu đà.

Vi Tiểu Bảo vừa coi sắc diện vừa nghe giọng nói của đối phương thấy lão có vẻ sợ sệt liền nổi lên tràng cười khàn khặc đáp :

- Dĩ nhiên ta đã biết hết.

Uyển Tôn giả nói :

- Ta xem chừng bọn Thập bát la hán chùa Thiếu Lâm cũng chẳng có bản lĩnh gì đáng kể để làm được như vậy.

Vi Tiểu Bảo lại cảm thấy bàn tay Đầu đà nắm trước ngực gã run lấy bầy liền đáp :

- Bọn Thập bát la hán không đủ bản lĩnh thì Ngọc Lâm đại hoà thượng ở chùa Thanh Lương đã biết cách, các la hán hỏi lão là hiểu ngay .

Uỷ Tôn giả giật mình kinh hãi hỏi :

- Ngọc Lâm lão hoà thượng ở chùa Thanh Lương ư ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Lão không tin thì lên đó mà coi sẽ rõ.

Đột nhiên Uỷ Tôn giả nổi giận dùng dùng lớn tiếng quát :

- Ta lên coi làm chi ? Con bà nó ! Lão gia chết thì thôi chứ không đi .

Vi Tiểu Bảo nói :

- Pho Tứ thập nhị chương kinh đó Ngọc Lâm lão hoà thượng đưa cho ta. Lão không đi gặp Ngọc Lâm thì Ngọc Lâm cũng đến đây để kiếm lão.

Uỷ Tôn giả nghe Vi Tiểu Bảo nói câu này diên tiết lên phóng chân phải đá vào cái trống đá ở trước thềm đánh “bốp” một cái. Trống đá tung lên đập vào vách chùa bật lên một tiếng “sầm” rùng rợn. bụi đá bay tứ tung .

Uỷ Tôn giả lại gầm lên :

- Lão Ngọc Lâm mà lên núi này thì lao gia đây phải bóp chết ngươi trước. Lời lão gia coi nặng bằng non, đã nói sao nhất định làm được như vậy.

Vi Tiểu Bảo la thảm :

- Mình nói nhăng nói cuội một câu không đúng chỗ mà thành tai vạ. Chẳng hiểu tên trọc này tại sao lại căm giận Ngọc Lâm lão hoà thượng đến thế ? Nếu Ngọc Lâm đại hoà thượng mà lên núi thì cái mạng nhỏ xiu của lao gia đến phải chết uống về tây thành cha này.

Gã không hiểu những điều ngoắt ngoéo trong nội vụ nên sợ “nói lắm tội nhiều”, đành im lặng một lúc không dám lên tiếng .

Uỷ Tôn giả hỏi Song nhi :

- Ngươi đến đây làm chi ? Không muốn sống nữa chăng ?

Song nhi đáp :

- Ta theo công tử sống chết có nhau. Lão mà đã thương y một at t liều mạng với lão ngay .

Uỷ Tôn giả tức mình văng tục thóa mạ :

- Con mẹ nó ! Thành tiểu tặc này đẹp tốt gì mà con lỏi giữ tình giữ nghĩa với gã như vậy?

Song nhi đỏ mặt lên ấp úng :

- Công tử ... là hảo nhân ... lão là người tồi bại .

Bỗng nghe bên ngoài Thập bát la hán chùa Thiếu Lâm đồng thanh niệm phật hiệu :

- A Di Đà phật ! A Di Đà phật ! Thiện tai ! Thiện tai !

Uỷ Tôn giả biến đổi sắc mặt. Lại nghe mười tám nhà sư đồng thanh nói :

- Uỷ Tôn giả ! Tôn giả tha tiểu thí chủ ra và trả kinh sách lại cho y.

Uỷ Tôn giả toàn thân run bần bật. Tay trái đang nắm trước ngực Vi Tiểu Bảo phải buông ra. Lão đưa cả hai tay lên bịt lỗ tai, tựa hồ âm thanh của mười tám nhà sư Thiếu Lâm cực kỳ khó nghe, tưởng chừng các nhà sư nay nói gì lão cũng không muốn để vào tai .

Song nhi cúi xuống ôm Vi Tiểu Bảo lên toan phi thân chạy ra ngoài chùa.

Uỷ Tôn giả vươn tay chụp sau lưng thị .

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tinh Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>